

bi consulit, quàm ipse putas, *Corn.* Quomodo?
Petr. Nam interea perderes multum temporis:
 & quum redisses, tibi doleret. Nonne verum
 dico? *Corn.* Profecto sic est. *Pet.* Mane igitur,
 si sapis. *Pet.* Parebo tuo consilio: quia mihi re-
 stum videtur. *Pet.* Nollem sciens malum tibi
 consilium dare. Atque utinam quod svadeo,
 succedat tibi prosperè! *Cornel.* Spero ita fore,
 DEO volente.

COLLOQ. XVI.

Mutuatio, DEI providentia, veneratio.

Emtio.

in vil MARTIALIS. BLASIUS.

sap
gub
Quantum habes pecuniæ? *Bl.* Assem cum
 semisse. Tu vero? *Mart.* Non tantum. *Bl.*
 Quantum igitur? *Mart.* Unicum assem *Bl.* Vis
 mihi dare mutuò. *M.* Est mihi opus. *B.* In quem
 usum? *M.* Ad emendam chartam. *B.* Hodiè red-
 dam tibi. *M.* Addendum fuit: Deo juvante. *B.*
 Sic docet Præceptor. Sed non possum assvescere.
M. Fac assvescas. *B.* Quomodo id fiet? *M.* Si
 sæpè cogites, nos à DEO sic pendere, ut nihil pos-
 simus sine ejus auxilio. *Bl.* Bonum mihi das con-
 silium. *M.* Qvale mihi dare velim. *B.* Sed (ut ad
 propositū redeamus) dabis mutuò istum assem?
M. Miror, te mutuò petere, qui plus habeas, quàm
 ego. *B.* Est quidam Scholasticus hac transiens, qui
 librum venalem ostentat. Quid tum? *B.* Cr-
 piebam emere, quia vilius indicat, quàm nosse
 Bibliopola. *M.* Accipe: sed quæso, unde tam citò
 red-